

TRÀM CÀ MAU

Mar 31, 2008

Ông An bực mình gọt v:

-“Đố xăng tng lít th n y làm sao mà đi xa đ c. Bà đ a thêm tôi năm đng n a, ch đố xăng ch y tng đon m t, ai mà ch u n i”.

Bà An ng i nhìn ra phía tr c, m t l nh lòng b o:

-“Ch y h t thì đ thêm, đ làm chi cho nhi u, không ch ng nó bay h i đi, phí ph m”.

Ông An bực m, nh ng không l gây g làm cho ngày m t vui. M i đố xăng xong, mà cái kim ch m c xăng xu i l ch xu ng h ng tám gi , g n v t đ báo đng. B hai chỉ c xe ém hai đ u, ông ch a ti n ra, thì bà An đã nói:

-“Anh ch chỉ n a mà ch a cho xe ra? Kho ng cách r ng th mà không ra xe đ c sao? Tôi th y m y ng i khác làm cái vèo là xong. Anh lái xe đ nh h ch”.

Ông An thôi bực mình vì nh ng l i chê bai c a v , vì nghe quá th ng. Ông ch m rãi gi i thích:

Vấn đề (1)

Tên: Giỏi: Bai An Tran

Tháng: Sứ, 10 Tháng: 10 Năm: 2008 14:45

-“Lái xe cẩn thận là cẩn thận để tránh tai nạn, nóng nảy gây tai nạn phiền phức và tốn kém lắm”.

Bà vội chen vào:

-“Có gì thì báo hi vọng nó đến, vì c gì phải lo”.

Khi ông đang lái xe trên đường, bà la hét:

-“Tôi báo cho ý xe trên bên phải, sao anh ra bên ngoài hoài vậy?”.

Ông An mỉm cười:

-“Tôi lái xe hay bà lái đây? Xe bên trong đều chật nhẩy, làm sao để cho mà không lái ra ngoài. Nhẩy, bà để tôi lái, làm rồi, phân tâm dễ sinh ra tai nạn”.

Im lặng được vài phút, bà An quay qua nhìn hỏi:

-“Sao cái quạt gió trong xe hỏi nhẩy nhẩy, hỏi mát không ra nhieu. Cho anh để ông thổi sáo xe không trộm làm hỏi mà không biết đến. Cho có một chiếc xe thôi mà không biết gì gìn cho tốt. Rồi phải tốn thêm tiền nữa đây”.

Ông An không thèm trả lời câu hỏi của bà, đưa tay kéo cửa để cho nhẩy quạt thổi với trí phá mù qua với trí hỏi gió thổi vào lòng xe. Hỏi gió mát thổi vù vù, bà cười báo:

-“Ồ, có thể cho, tôi nghĩ đâu anh không lo gì gìn, để chúng làm hỏi mà không biết”.

Xe đang ch y ngon tr n, bà An la lên:

-“Qu o trái, qu o trái vào ngõ tr c m t”.

Ông An không k p đ i l n, không k p nhìn xe bên hông đ xem có an toàn hay không, cho nên ch y th ng và tìm cách quay lui. Bà An nói:

-“Ch a th y ai lái xe đ nh anh. Ph n ng ch m ch p nh ông c già. Th mà khi nào cũng khoe là lái gi i, ch a bao gi b tai n n”.

B chê n a, ông g n gi ng:

-“Có gi i thì lái đi. Lái cho ch t s m, cho què c t s m, đi xe lăn s m”.

Khi đèn xanh v a b t, ông ch các xe h ng khác đ ng h n, cho an toàn, m i quay đ u ng c i, thì bà tru tréo lên:

-“Đèn xanh r i mà không đi. Anh ch ai? À thì ra th y con nh lái xe bên kia tr đ p thì anh n nh đ m, nh ng đ ng cho nó ch gi ? Tôi bi t mà, anh th y đàn bà thì t i m t”.

Ông An b c trong lòng, ông đâu có bi t ng i lái xe bên kia là đàn ông hay đàn bà, ch đ ng nói th y đ c đ p x u. B i th ng b v gây g trong lúc lái xe, ông An đã t p cho bà bi t lái, đ bà hi u thêm v lu t l , và khi c n, bà có th đi m t mình, không c n nh v ai. Nh ng bà lái xe quá ch m, nh ch y chi c xe h . M i l n ông nh c bà ch y nhanh h n, thì bà cáu b n, la l i r ng bà th y không c n ch y mau. Bà ch y trong l n xe c a bà, ai mu n mau thì qua l n xe khác mà ch y. Không vì c gì mà than phi n, không vì c gì mà b c b i vô lý. Cho đ n khi bà b c nh sát ph t vì t i lái xe ch m, c n tr l u thông. Bà cãi nhau v i ông c nh sát:

-“Lái xe chũ a quen thì phũ i chũ y chũ m chũ . Ngày trũ c khi mũ i tũ p lái xe, ông cũng phũ i chũ y chũ m nhũ tôi, tũ i sao lũ i phũ t tôi?”.

Ông cũ nh sát lũ ch sũ nói:

-“Nũ u chũ a lái xe quen, thì tũ p cho quen, rũ i hũy ra đũ c ng. Làm cũ n trũ lũ u thông thì phũ i bũ phũ t”.

Bà không bũ ng lòng, và nhũ t đũ nh không chũ u nũ p phũ t, vì bà bũ xũ ép. Mũ y lũ n ông An đũ nh viũ t ngân phiũ u trũ tiũ n phũ t, nhũ ng bà cũ n lũ i và làm lũ n ào.

“Lái xe chũ a quen thì phũ i chũ y chũ m chũ .” Lũ n xe riêng cũ a bà An và bũ n gái — Nguũ n: crapville.com

Bà nói:

-“Tôi không nũ p phũ t, xem chúng nó làm gì tôi. ũ c hiũ p ngũ i ta vũ a thôi chũ ?”.

Ông An giũ i thích:

-“Không nũ p tiũ n phũ t thì tòa án ra trát truy tũ m, và khi tìm gũ p, thì có thũ bũ còng tay, ũ tù”.

Bà sũ ng sũ :

-“Làm gì mà còng tay, đây là xũ tũ do, đâu phũ i là xũ cũ ng sũ n, mà muũ n bũ t tù ai cũng đũ c sao?”.

Biũ t không giũ i thích cho vũ đũ c, ông An nhũ bũ n bè giũ i thích, nhũ ng bà An cũng nghe, cũ i chũ không tin. Ông An phũ i đũ u bà, mà ký ngân phiũ u trũ tiũ n phũ t. Sau nũ y, bà biũ t đũ c, bà khóc lóc và nhiũ c mũ ng ông:

-“Thế chết nhất, thế mà cũng thế ng chết huy, thế ng ra trẽn. Chết ngày xa ra trẽn nghe súng nổ là chết y dài, bết chết quân sĩ”.

Nghe vậy, ông An nóng mặt, chết thế ng vào bà mà nói:

-“Bà im đi, vậy a phải thôi. Hết chết u nết rết, tôi cho mết y đết m rết ra sao thì ra”.

Bà An sết, bết đi và lết m bết m:

-“Đết ng đết thói vũ phu, không đết c đâu. Kêu chết nh sát còng tay cho mết i tết”.

Ông An nóng giết n mà nói, nhết ng nói xong thì ông thế y mình lết lết, và biết có nói đết u dằng thì bà cũng chết ng nghe. Ông chết thế dài.

Suết thế trai trết, ông An mãi lo viết chinh chiết n, vào sinh ra tết, không có thì giết nghĩ đết n viết lết p gia đình. Tết nghiết p trết ng sĩ quan chuyên nghiết p, gia nhết p binh chết ng nhết y dù, chết huy mết t tiết u đoàn thiết n chiết n. Nết i đâu chiết n sết nóng bết ng, chết t chót, nguy hiết m, khó khăn, thì nết i đó tiết u đoàn chết a ông đết c vết n chuyết n đết n tham chiết n. Kết luết t là sết c mết nh quân đết i, ông tin thế, và thi hành kết luết t nhết mết t tín đết u sùng bái. Nhết đó mà quân sĩ đết i quyết n bết t hao hết, bết t chết t chót vì sết sót, chết nh măng. Ông An vui vết, nhết ng khó tính, và khi nói chuyết n thì nhết gết m gết, nhết ra lết nh cho thuết c chết p thi hành chết thế.

Khi miết n Nam thua trết n sết p sết p đết thì ông đang nết m đết ng thế ng tết i bết nh viết n. Chết a bình phết c, nhết ng ông cũng xin ra tiết n tuyết n chiết n đết u. Rết i may mết n, ông chết y thoát đết c ra biết n sau khi Tết ng Thết ng tấn nhết m chết a miết n Nam tuyên bết đết u hàng. Ông đết n Mết, ngoài nết i buết n tha hết ng, ông còn mết c vì cuết c chiết n thế t bết i nhết mết t trò chết i ngu xuết n lết lết. Không đánh mà bết chết y tán lết n rết i tan hàng, thua trết n. Nhiết u đêm, ông không ngết đết c, ngết i bên thế m hút thuết c lá trong sết ng lết nh cho đết n khi trết i sáng, thay áo quết n đi làm luôn. Sết, ông làm viết c chăm chết, giết i, năng suất cao, và sết n phết m có chết t lết ng. Nhết ng ông chết thì thích ông lết m, vì làm ra tiết n cho hết, nhết ng nhết ng ngết i chết huy trết c tiết p thì ghét ông cay đết ng, vì ông sết n sàng

gây gổ nũ u thũ y bũ ép, sũ n sàng thôi viũ c nũ u không bũ ng lòng cách đũ i xũ . Nhiũ u ngũũ i bà con, bũ n bè khuyên ông nên lũ p gia đình, cho đũ i sũ ng tha hũũ ng bũ t cô đũ n buũ n tũ , và có niũ m an ũ i trong cuũ c đũ i.

Ngũũ i anh rũ nói đùa:

-“Có gia đình, thì không còn thì giũ nghĩ đũ n chuyũ n đũ i sũ , chũ lo đũ i phó vũ i bà vũ thôi cũng đã là hũ t thì giũ , hũ t tâm trí, thì giũ đâu mà nghĩ đũ n nũ i đau thũ t trũ n chũ y dài. Có gia đình là yên ũ n hũ t. Chuyũ n đã qua rũ i, không lũ t trũ lũ i đũũ c, thì quên đi mà sũ ng”.

Nhiũ u ngũũ i giũ i thiũ u các cô gái cũ a bà con, bũ n bè cho ông. Ông không chũ n nhan sũ c, ông không chũ n giũ i dang, cũng không chũ n ngũũ i ăn nói khôn ngoan khéo léo. Ông chũ n mũ t cô hiũ n lành, vui vũ . Cô nũ y khi nào cũng nhũ m mũ t cũũ i và tin cũ nhũ ng đũ u ngây ngô. Ông An lý luũ n rũ ng, ngũũ i ngu mũ t chút thì đũ dàng có hũ nh phúc, đũ hòa thuũ n và ít lý sũ . Vũ khôn quá, thì chũ tũ cho vũ chũ ng tranh đua, cãi nhau suũ t ngày, khũ u chiũ n đũ ng dai, chũ ng đũũ c gì. Theo kinh nghiũ m ông biũ t qua gia đình bũ n bè, thì có rũ t nhiũ u bà tìm cách lũ n lũũ t chũ ng, nay lũ n mũ t chút, mai lũ n thêm chút nũ a, và lũ n mãi, lũ n mãi cho đũ n khi ông chũ ng mũ m nhũ con bún thiũ, nhũ tũ m mũ n rách, không còn sũ c đũ i kháng. Bà vũ cũ thũ mà chũ huy, mà gay gũ t sai bũ o, mà quyũ t đũ nh nhiũ u đũ u phi lý, không cũ n ý kiũ n ai. Khi đó, chũ ng không còn chút quyũ n hành nhũ nhoi nào trong cái gia đình “chuyên chính” ũ y cũ . Nhũ ng ngũũ i chũ ng yũ u đũũ i ũ thũ hũ phong nũ y, thũũ ng đũũ c bên nhà vũ khen là hiũ n lành, đũ thũũ ng, và con gái hũ tũ t phũũ c, lũ y đũũ c chũ ng hiũ n khô. Nhũ ng bên gia đình cũ a chính các ông, thì ông bũ chê bai là sũ vũ , bũ c nhũũ c, hèn nhát, đũ i vũ lên đũ u, không đáng làm đàn ông. Cùng mũ t ngũũ i, mà mũ i bên đánh giá mũ i khác, hoàn toàn khác biũ t. Vũ i suy tũ và kinh nghiũ m trong cuũ c sũ ng, ông An chũ n cho ông mũ t ngũũ i bũ n đũũ ng ‘hũ i quê mũ t chút, hiũ n lành và hũ i đũ i mũ t chút’, thì sũ hũ p vũ i cái tính quen chũ huy cũ a ông. Nhũ ng ông lũ m.

Mũ i năm sau khi làm tũ khai thuũ xong, là ông An phũ i nũ nũ , thuyũ t phũ c rảo riũ t đũ bà ký vào mà gũ i đi. Có lũ n bà không chũ u ký, ông phũ i làm đũ n xin gia hũ n. Bà thũũ ng lên giũ ng hũ ch hũ i:

-“Mũ c nũ y là mũ c gì? ũ đâu ra? Có giũ y tũ gì chũ ng mình không?”.

Ông phũ i đũ bũ n hũũ ng đũ n khai thuũ ra, tìm, và chũ cho bà cái con sũ bà muũ n biũ t ũ đâu ra.

Vấn đề (1)

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 10 Tháng 10 Năm 2008 14:45

Thế nhưng có khi bà cũng cho rằng, ông không hiểu hết ý nghĩa của đơn hàng đơn này. Ông chịu thua.

Bà thường đưa lý do:

-“Mọi người đều lấy lý do tiền thu được nhiều, mà tôi sao mình không lấy vài đơn. Anh không biết khai thu. Khai thu được. Anh khai làm sao lấy được nhiều tiền thu được, thì tôi mới ký”.

Bà xem chuyện ký vào tờ khai thu là một ân huệ dành cho ông. Ông An cũng ngoan ngoãn thích, nhưng bà không chịu hiểu, và cảm tình không hiểu. Ông chỉ ôm đầu mà than:

-“Ngu quá tôi ơi. Sao mà ngu đến thế được?”.

Nghe thế, bà An chỉ m lên gây gổ ồn ào nhè vậy chứ ng sắp đến hai li d, xa nhau. Một lần, bà nghe theo lời bạn, báo ông qua thành phố lân cận nh khai thu, trong buổi chiều ngày cuối cùng của hè năm p thu, ông chỉ bà đến cơ sở khai thu, ngồi xếp hàng chờ có chỗ chờ ngồi, chỉ cho đến khuya.

Ông khai thu được số tiền nháp của ông An rồi nói:

-“Khai được nh thế này thì cần chi phí nh đến tôi? Tôi đâu có làm chi hết được cho ông đâu”.

Ông An nói:

-“Nh ông nói cho bà xã tôi rõ”.

Bà An nói ỉn:

-“Ông nhà tôi không biế t khai thu, ngắ i ta ai cũng ỉ y thu vớ nhiề u, còn chúng tôi có năm phớ i đóng thêm, thừ thì không tợ c sao đợ c”.

Tợ đó, ông An tìm ra phớ ng sách tránh rợ c rợ i, là không tợ khai thu nắ a, đợ n vớ đợ n các nớ i đợ ch vớ khai thu, tợ n mớ y chợ c đợ ng, mà đợ c yên ỉn. Thừ mà cũng có khi bà Hoa không chớ u, bà tìm đợ n nớ i khác nắ a, nhợ khai ỉi, xem có ỉi thêm đợ c chút nào không, khi tợ n thêm tợ n, bà ỉi cáu bợ n và gợ t gợ ng ông:

-“Chợ tợ i anh đợ, không biế t khai thu đợ c cách nên phớ i tợ n tợ n. Ngắ i ta ai cũng ỉ y vớ khớ i tợ n thu, trong lúc mình ỉi phớ i trợ thêm.”

Mớ i khi xe hợ hay trong nhà đợ n nớ c có vớ n đợ, là ông An khợ tâm ỉm. Đợ ng cợ nhợ búa, kợ m, khóa mợ đợ c không có. Bà không chớ u đợ cho ông mua. Nhợ ng lúc nớ y, ông phớ i dùng dao, dùng kéo đợ cợ y, đợ vớ n mà sắ a chớ a, vớ a khó khăn vớ a không làm đợ c. Ông chợ giợ n và than mợ t mình:

-“Ngu quá, ngu quá”.

Bà ỉ y lý do là đợ n nớ c và xe không phớ i hợ hợ ng thợ ng xuyên, và nhợ ng thợ đợ ng cợ đó không cợ n thiế t đợ phớ i tợ n mua. Mợ t ỉn ông lén mua mợ t hợ p đợ ng cợ, gợ m mợ t ít đợ tợ i thiề u, bà biế t đợ c, bèn khóc lóc, gây gợ, nhợ n ăn, và buợ c ông phớ i đem trợ ỉi. Thái đợ bà khẳng khẳng làm ông phớ i nhợ ng bợ cho yên nhà yên cợ a. Ông cũng buợ n, vì không có đợ ng cợ, không tợ sắ a chớ a đợ c nhợ ng hợ hợ ng ỉ t vớ t trong nhà. Và dù thuợ nhợ hợ c trung hợ c kợ thuợ t, ông cũng đợ n dà trợ nên kém cợ i, vớ ng vớ, ít hiề u biế t vớ bợ nhợ xe, sắ a chớ a đợ n nớ c thông thợ ng. Ông anh bà An biế t em mình đợ i mà không khuyề n bợ o đợ c, mua tợ ng cho ông An mợ t hợ p đợ ngợ trong mùa giáng sinh, gợ m các loợ i khóa mợ đợ c, kợ m, búa. Ông An mợ ng nhợ bợ t đợ c thùng vàng. Nhợ ng khi ông An sắ a chớ a hợ hợ ng ỉ t vớ t trong nhà, thì bà đợ ng bên cợ nhợ xem, và bợ o ông phớ i làm thợ nớ y, phớ i làm thợ kia. Vớ n ợ c chiề u nớ y, dùng cây kợ m kia. Dù bà không biế t, không hiề u, nhợ ng cũng chợ chợ hợ ng đợ n và ra ỉ nhợ. Khi ông không làm theo ỉi bà, thì bà bợ o rợ ng: “Anh hay chợ ng đợ i, hay làm ngắ c ỉi nhợ ng ý kiợ n cợ a tôi”.

Vấn đề (1)

Tên: Giỏi: Bai An Tran

Tháng: 10; Năm: 10; Ngày: 10; Tháng: 10; Năm: 2008 14:45

Đôi khi bạn quá ông g:

-“Không biết thì để tôi làm. Không biết mà có thể làm thay người khác, có thể đi vào tào lao. Mọi chuyện không làm theo lời bà mẹ thì chuyện là chuyện của bà. Chuyện bà thì tôi để cái khác? Bà biết làm thì xin tay vào làm đi”.

(còn tiếp)